

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 206/24

Luxembourg, 19. december 2024

Sodba Sodiščav zadevi C-531/23 | [Loredas]¹

Organizacija delovnega časa: delodajalci v gospodinjstvu morajo vzpostaviti sistem, ki omogoča merjenje dnevnega delovnega časa vsakega delavca v gospodinjstvu

Delavka v gospodinjstvu, zaposlena za polni delovni čas, je pred španskim sodiščem izpodbijala odpoved pogodbe o zaposlitvi. Ker je bila odpoved njene pogodbe o zaposlitvi razglašena za nezakonito, je bilo njenima delodajalcema naloženo, da ji plačata zneske iz naslova neizrabljenega dopusta in izrednih dodatkov. Špansko sodišče pa je ugotovilo, da delavka ni dokazala niti opravljenih delovnih ur niti plače, ki jo je zahtevala. Ugotovilo je namreč, da se delavka ne more opreti le na to, da njena delodajalca nista predložila dnevnih evidenc njenega delovnega časa, saj španska ureditev nekatere delodajalce, med katerimi so tudi gospodinjstva, izvzema iz obveznosti evidentiranja efektivnega delovnega časa njihovih zaposlenih.

Špansko sodišče, ki odloča o pritožbi delavke zoper to odločbo, dvomi o združljivosti nacionalne ureditve s pravom Unije. Zato je v zvezi s tem Sodišču postavilo vprašanje.

Sodišče je opozorilo, da je v sodbi CCOO² razsodilo, da so takrat veljavni španski predpisi in razlaga teh predpisov, ki so jo podala nacionalna sodišča, v skladu s katero delodajalcem ni treba vzpostaviti sistema, ki omogoča evidentiranje dnevnega delovnega časa vsakega delavca, v nasprotju z **direktivo o delovnem času**³.

Po izdaji navedene sodbe je španski zakonodajalec delodajalcem naložil obveznost vzpostavitve takega sistema.

Sodišče je opozorilo tudi, da morajo vsi organi držav članic, vključno s sodišči, prispevati k doseganju rezultata, ki ga določajo direktive. **Razlaga** nacionalne določbe, ki jo podajo sodišča, **ali upravna praksa, na podlagi katerih so delodajalci oproščeni obveznosti vzpostaviti navedeni sistem, kar zadeva delavce v gospodinjstvu, očitno ne spoštujeta Direktive**.⁴ Tem delavcem je namreč **odvzeta** možnost, **da objektivno in zanesljivo določijo** število opravljenih delovnih ur in njihovo časovno razporeditev.

Nasprotno pa je mogoče predvideti posebnosti zaradi zadevnega sektorja dejavnosti ali posebnosti nekaterih delodajalcev, kot je njihova velikost, če je najdaljši tedenski delovni čas dejansko zagotovljen. Tako je zaradi **posebnosti sektorja dela v gospodinjstvu mogoče določiti odstopanja** glede nadur in dela s krajšim delovnim časom, **pod pogojem, da ta odstopanja zadevni ureditvi ne odvzemajo vsebine**, kar bo moralo preveriti špansko sodišče.

Ker so delavci v gospodinjstvu skupina delavcev, ki je očitno feminizirana, ni izključeno, da gre v obravnavani zadevi za **posredno diskriminacijo na podlagi spola, razen če je ta položaj objektivno utemeljen**, kar bo prav tako moralo preveriti špansko sodišče.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 43032793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 22964106.

Ostanite povezani!

¹ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

² Sodba z dne 14. maja 2019, CCOO, [C-55/18](#) (glej tudi sporočilo za medije št. [61/19](#)).

³ [Direktiva 2003/88/ES](#) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa.

⁴ Natančneje, pravice delavcev do dnevnega in tedenskega počitka ter do omejitev najdaljšega tedenskega delovnega časa (členi 3, 5 in 6 Direktive), ki so priznane tudi v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (člen 31(2)).